Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 11 april 2013 *

”Jordbruk — EUGFJ — Förordning (EG) nr 1257/1999 — Stöd till landsbygdsutveckling — Stöd till förtidspensionering — Den överlåtande parten ska vid överlåtelsen vara minst 55 år gammal men ännu inte ha uppnått normal pensionsålder — Begreppet normal pensionsålder — Nationell lagstiftning enligt vilken pensionsåldern varierar beroende på kön och, för kvinnor, även beroende på hur många barn de fostrat — De allmänna principerna om likabehandling och icke-diskriminering”

I mål C-401/11,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) genom beslut av den 12 april 2011, som inkom till domstolen den 28 juli 2011, i målet

Blanka Soukupová

mot

Ministerstvo zemědělství,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av R. Silva de Lapuerta, tillförordnad ordförande på tredje avdelningen, samt domarna K. Lenaerts, G. Arestis (referent), J. Malenovský och D. Šváby,

generaladvokat: N. Jääskinen,

justitiesekreterare: handläggaren K. Sztranc-Sławiczek,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 28 juni 2012,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Blanka Soukupová, genom J. Tomášek, advokát,

— Tjeckiens regering, genom M. Smolek, i egenskap av ombud,

— Polens regering, genom M. Szpunar, i egenskap av ombud,

— Europeiska kommissionen, genom M. van Beek, G. von Rintelen och Z. Malůšková, samtliga i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: tjeckiska.

och efter att den 23 oktober 2012 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 11 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar (EGT L 160, s. 80, och rättelse i EGT L 302, 2000, s. 72) samt av de allmänna unionsrättsliga principerna om likabehandling och icke-diskriminering.

2 Begäran har framställts i ett mål mellan jordbrukaren Blanka Soukupová och Ministerstvo zemědělství (jordbruksministeriet) rörande ministeriets beslut att avslå hennes ansökan om att få delta i stödordningen för förtida överlåtelse av jordbruksverksamhet.

Tillämpliga bestämmelser

Unionslagstiftning

3 I artikel 3.1 i rådets direktiv 79/7/EEG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet (EGT L 6, 1979, s. 24; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 111) föreskrivs följande:

”Detta direktiv skall gälla:

a) lagstadgade system som lämnar skydd vid

…

— ålderdom,

…

b) socialhjälp, om denna är avsedd att komplettera eller ersätta de system som nämns i a.”

4 I artikel 7 i nämnda direktiv föreskrivs följande:

”1. Detta direktiv skall inte hindra för medlemsstaterna att utesluta från dess tillämpningsområde

a) avgörandet av pensionsålder för att bevilja ålders- och avgångspension och de eventuella konsekvenserna härav för andra förmåner,

b) fördelar i fråga om ålderspensionsförsäkring som beviljas personer som har fostrat barn; erhållande av rätt till förmåner efter förvärvsavbrott på grund av fostran av barn,

…

2. Medlemsstaterna skall med jämna mellanrum följa upp frågor som undantagits enligt punkt 1 för att kunna avgöra, mot bakgrunden av den sociala utvecklingen på detta område, huruvida det är berättigat att bibehålla undantagen i fråga.”

5 I skäl 23 i förordning nr 1257/1999 anges att förtidspensionering från jordbruket bör uppmuntras i syfte att förbättra jordbruksföretags ekonomiska livskraft.

6 I skäl 40 i förordningen anges att åtgärder för att undanröja ojämlikheter och för att främja lika möjligheter mellan män och kvinnor bör stödjas.

7 I artikel 2 elfte strecksatsen i förordningen föreskrivs att stöd till utveckling av landsbygden med anknytning till jordbruksverksamhet och dess omställning ges för att undanröja ojämlikheter och främja lika rättigheter för män och kvinnor, i synnerhet genom att stödja projekt som initieras och genomförs av kvinnor.

8 I artikel 10.1 i kapitel IV i förordning nr 1257/1999, vilket har rubriken ”Förtidspensionering”, föreskrivs följande:

”Stöd till förtidspensionering från jordbruk skall bidra till att uppnå följande mål, nämligen

— att äldre jordbrukare som bestämmer sig för att upphöra med jordbruk får en inkomst,

— att uppmuntra äldre jordbrukare att lämna över till jordbrukare som kan förbättra, när detta är nödvändigt, de kvarvarande jordbruksföretagens ekonomiska livskraft,

— att den jordbruksmark som inte kan brukas med tillfredsställande lönsamhet ställs om till andra ändamål.”

9 I artikel 11.1 i förordningen föreskrivs följande:

”Den som överlåter ett jordbruk skall

— slutgiltigt upphöra med allt yrkesmässigt jordbruk, men får fortsättningsvis bedriva icke-yrkesmässigt jordbruk och nyttja byggnaderna,

— vid överlåtelsen vara minst 55 år gammal men ännu inte ha uppnått den normala pensionsåldern, och

— ha bedrivit jordbruk under de tio år som föregår överlåtelsen.”

10 I artikel 12.2 i förordningen föreskrivs följande:

”Stöd till förtidspensionering skall lämnas under högst 15 år för den överlåtande parten och högst tio år för lantarbetaren. Det får inte avse tiden efter den överlåtande partens sjuttiofemte födelsedag eller efter det att lantarbetaren uppnått normal pensionsålder.

Om en normal ålderspension betalas av medlemsstaten till en överlåtande part skall stödet till förtidspension beviljas som ett tillägg till denna och beräknas utifrån det belopp som lämnas i form av nationell ålderspension.”

Tjeckisk lagstiftning

11 Republiken Tjeckien antog, i enlighet med förordning nr 1257/1999, den 26 januari 2005 regeringsförordning nr 69/2005 om fastställande av villkor för att bevilja bidrag i samband med att en jordbrukare i förtid överlåter sitt jordbruk (nařízení vlády č. 69/2005 Sb., o stanovení podmínek pro

poskytování dotace v souvislosti s předčasným ukončením provozování zemědělské činnosti zemědělského podnikatele). Enligt 1 § i regeringsförordningen är dess syfte att bevilja bidrag inom ramen för stödordningen för jordbrukare som i förtid överlåter sitt jordbruk.

12 Enligt 3 § punkt 1 b i regeringsförordningen ställs som villkor för deltagande i stödordningen att sökanden, när ansökan inges, är minst 55 år gammal men inte har uppnått den ålder som krävs för att ha rätt till ålderspension.

13 I 3 § punkt 1 b i regeringsförordningen hänvisas det till 32 § i lag nr 155/1995 om ålderspension (zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění). I 32 § punkterna 1 och 2 i denna lag, i den version som är tillämplig i det nationella målet, föreskrivs följande:

”(1) Pensionsåldern är

a) för män 60 år,

b) för kvinnor

1. 53 år om de har fostrat minst fem barn,

2. 54 år om de har fostrat tre eller fyra barn,

3. 55 år om de har fostrat två barn,

4. 56 år om de har fostrat ett barn, eller

5. 57 år om den försäkrade har uppnått denna ålder den 31 december 1995.

(2) Om den försäkrade uppnår den ålder som anges i punkt 1 under perioden den 1 januari 1996–31 december 2012 fastställs pensionsåldern till den månad då den försäkrade har uppnått den angivna åldern med tillägg av två månader för män och fyra månader för kvinnor för varje påbörjat kalenderår som infaller under perioden från den 31 december 1995 till det datum då den ålder som anges i punkt 1 uppnås. Pensionsåldern anses härvid uppnådd den dag i den således fastställda månaden som motsvarar den försäkrades födelsedatum. Om denna dag inte finns i den således fastställda månaden anses pensionsåldern uppnådd den sista dagen i månaden.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

14 Jordbrukaren Blanka Soukupová är född den 24 januari 1947 och har fostrat två barn. Den 24 maj 2004 uppnådde hon den ålder då hon fick rätt till ålderspension i enlighet med 32 § punkterna 1 och 2 i lag nr 155/1995.

15 Den 3 oktober 2006 ingav Blanka Soukupová en ansökan om att få delta i ordningen för jordbrukare som i förtid överlåter sitt jordbruk till jordbruksinterventionsfonden.

16 Denna ansökan avslogs genom beslut av den 20 december 2006 med stöd av 3 § punkt 1 b i regeringsförordning nr 69/2005, eftersom Blanka Soukupová, vid den tidpunkt då ansökan ingavs, hade uppnått den ålder som krävs för att ha rätt till ålderspension.

17 Blanka Soukupová överklagade beslutet till Ministerstvo zemědělství. Ministeriet ogillade överklagandet genom beslut av den 12 april 2007.

18 Blanka Soukupová överklagade jordbruksministeriets beslut till Městský soud v Praze (domstol i Prag). I överklagandet gjorde Blanka Soukupová gällande att 3 § punkt 1 b i regeringsförordning nr 69/2005 strider mot artikel 11.1 andra strecksatsen i förordning nr 1257/1999, eftersom denna förordning avser ”den normala pensionsåldern”, medan regeringsförordningen avser ”den ålder som krävs för att ha rätt till ålderspension”. Med åberopande av att det villkor som föreskrivs i 3 § i lag nr 69/2005 är diskriminerande då den ålder som krävs för att ha rätt till ålderspension i den mening som avses i denna bestämmelse fastställs på olika sätt för män och kvinnor och då denna ålder dessutom, för kvinnornas del, varierar beroende på det antal barn de fostrat har Blanka Soukupová efterfrågat en tolkning av begreppet ”den normala pensionsåldern” i den mening som avses i förordning nr 1257/1999, vilket hon hävdar inte bör medföra någon diskriminering av vissa sökande. Blanka Soukupová har således anfört att vid tillämpningen av den tjeckiska lagstiftningen får kvinnor som har fostrat fler barn objektivt sett en kortare tidsfrist för att ansöka om deltagande i nämnda ordning om stöd för förtida överlåtelse än män eller kvinnor som har fostrat färre barn.

19 Městský soud v Praze upphävde Ministerstvo zemědělstvís beslut i dom av den 30 april 2009, med motiveringen att det inte fanns någon giltig anledning att skilja mellan en manlig och en kvinnlig jordbrukare när det gäller möjligheten att få jordbruksstöd. Městský soud v Praze fann således att varje tolkning som skulle kunna medföra omotiverad särbehandling mellan sökande var utesluten. Härutöver fann Městský soud v Praze att åldersgränsen för att delta i ordningen om stöd till jordbrukare som i förtid överlåter sitt jordbruk ska anses vara den normala pensionsåldern, vilken ska fastställas på samma sätt för samtliga sökande.

20 Ministerstvo zemědělství överklagade domen till Nejvyšší správní soud (Högsta förvaltningsdomstolen). I sitt överklagande har ministeriet gjort gällande att förordning nr 1257/1999 endast innehåller detaljerade bestämmelser när det gäller den lägre åldersgränsen för sökandena. Ministeriet har hävdat att uttrycken ”den normala pensionsåldern” i artikel 11.1 andra strecksatsen i förordningen och ”pensionsåldern” i 32 § lag nr 155/1995 har en liknande innebörd. Ministeriet har påstått att det, för att på ett precist och objektivt sätt kunna fastställa den normala pensionsåldern i den mening som avses i artikel 11 i förordningen, beslutade att definiera denna ålder i den interna rättsordningen med tillämpning av 32 § lag nr 155/1995. Ministerstvo zemědělství har även anfört att en metod för fastställande av den normala pensionsåldern hade fastställts i programdokumentet ”Övergripande program för utveckling av landsbygden i Republiken Tjeckien för perioden 2004–2006”, vilket har godkänts såväl av den tjeckiska regeringen, genom beslut nr 671 av den 9 juli 2003, som av Europeiska kommissionen, genom beslut 2004 CZ 06G DO 001 av den 3 september 2004.

21 Nejvyšší správní soud anser det oklart huruvida Blanka Soukupová har rätt att delta i den i regeringsförordning nr 69/2005 föreskrivna stödordningen för jordbrukare som i förtid överlåter sitt jordbruk samt att det är nödvändigt att få klarhet i hur begreppet ”den normala pensionsåldern” i artikel 11.1 andra strecksatsen i förordning nr 1257/1999 ska tolkas och huruvida det är förenligt med unionsrätten att, vid bedömningen av en ansökan om deltagande i denna ordning, göra åtskillnad mellan sökande utifrån deras kön och det antal barn de fostrat. Mot bakgrund härav beslutade Nejvyšší správní soud att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

”1) Kan begreppet ’den normala pensionsåldern’ i artikel 11 i [förordning nr 1257/1999], när det gäller en konkret sökande, tolkas som ’den ålder som krävs för att ha rätt till ålderspension’ enligt nationell lagstiftning?

2) Om den första frågan besvaras jakande, är det då förenligt med unionsrätten och de allmänna unionsrättsliga principerna att ’den normala pensionsåldern’ vid överlåtelsen av jordbruket fastställs på ett sätt som medför att det görs åtskillnad mellan enskilda sökande utifrån deras kön och det antal barn de fostrat?

3) Om den första frågan besvaras nekande, vilka kriterier ska den nationella domstolen beakta när den tolkar begreppet ’den normala pensionsåldern’ vid överlåtelsen av jordbruket i den mening som avses i artikel 11 i [förordning nr 1257/1999]?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första och den andra frågan

22 Den nationella domstolen har ställt den första och den andra frågan, vilka ska behandlas tillsammans, för att få klarhet i huruvida det är förenligt med unionsrätten och de allmänna unionsrättsliga principerna om likabehandling och icke-diskriminering att ”den normala pensionsåldern” i den mening som avses i artikel 11.1 andra strecksatsen i förordning nr 1275/1999, med tillämpning av bestämmelserna i den berörda medlemsstatens nationella pensionslagstiftning om vilken ålder som krävs för att ha rätt till ålderspension, fastställs på olika sätt beroende på om det är en kvinna eller en man som söker stöd för förtidspensionering från jordbruk och, när det gäller kvinnliga sökande, beroende på hur många barn sökanden har fostrat.

23 Inledningsvis noterar domstolen att det framgår av artikel 10.1 i förordning nr 1257/1999 att stödordningen för förtidspension från jordbruk i den mening som avses i denna förordning bland annat har till syfte att bidra till att äldre jordbrukare som bestämmer sig för att upphöra med jordbruk får en inkomst och att uppmuntra äldre jordbrukare att lämna över till jordbrukare som kan förbättra, när detta är nödvändigt, de kvarvarande jordbruksföretagens ekonomiska livskraft. Sistnämnda syfte framgår även i skäl 23 i förordningen.

24 Härav följer att stödet för förtidspensionering utgör ett ekonomiskt incitament som syftar till att uppmuntra äldre jordbrukare att slutgiltigt upphöra med sitt jordbruk tidigare än vad de skulle göra under normala omständigheter och att således underlätta strukturell omvandling av jordbrukssektorn för att bättre säkerställa livskraften hos jordbruksföretagen.

25 Det kan således konstateras att stöd för förtidspensionering från jordbruk enligt förordning nr 1257/1999, såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 47 i sitt förslag till avgörande, utgör en åtgärd som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken som finansieras av Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) och som syftar till att säkerställa jordbruksföretagens livskraft och inte en social trygghetsförmån som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 79/7.

26 Även om fastställandet av ”den normala pensionsåldern” i den mening som avses i artikel 11.1 andra strecksatsen i förordning nr 1257/1999, i avsaknad av harmonisering genom unionsrätten, omfattas av medlemsstaternas behörighet kan dessa stater emellertid, under sådana förhållanden, inte vid tillämpningen av denna förordning göra gällande att det är fråga om en särbehandling som de enligt artikel 7.1 i direktiv 79/7 kan upprätthålla när det gäller avgörandet av pensionsålder på det sociala trygghetsområdet. Unionslagstiftaren kan inte, av det skälet att det hänvisats till ett icke harmoniserat begrepp, anses ha gett nämnda stater behörighet att, vid genomförandet av förordningen, vidta åtgärder som strider mot de allmänna unionsrättsliga principerna och de grundläggande rättigheterna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 juni 2006 i mål C-540/03, parlamentet mot rådet, REG 2006, s. I-5769, punkterna 22 och 23).

27 Det anges även i skäl 40 i förordning nr 1257/1999 att åtgärder för att undanröja ojämlikheter och för att främja lika möjligheter mellan män och kvinnor bör stödjas. I artikel 2 elfte strecksatsen i förordningen föreskrivs likaledes att stöd till utveckling av landsbygden med anknytning till jordbruksverksamhet och dess omställning ges för att undanröja ojämlikheter och för att främja lika

rättigheter för män och kvinnor. Det framgår följaktligen av dessa bestämmelser att det, när det gäller stöd för förtidspensionering från jordbruk som beviljas med stöd av förordningen, är viktigt att likabehandling mellan kvinnor och män säkerställs och att all form av könsdiskriminering förbjuds.

28 Vid genomförandet av förordning nr 1257/1999 är medlemsstaterna därmed, enligt artikel 51.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, skyldiga att iaktta principerna om likabehandling och icke-diskriminering, vilka framgår av artiklarna 20, 21.1 och 23 i stadgan.

29 Enligt fast rättspraxis innebär principerna om likabehandling och icke-diskriminering att lika situationer inte får behandlas olika och att olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling (se, bland annat, dom av den 17 juli 1997 i mål C-345/95, National Farmers' Union m.fl., REG 1997, s. I-4559, punkt 61, av den 11 november 2010 i mål C-152/09, Grootes, REU 2010, s. I-11285, punkt 66, och av den 1 mars 2011 i mål C-236/09, Association belge des Consommateurs Test-Achats m.fl., REU 2011, s. I-773, punkt 28).

30 I detta fall kan det konstateras att äldre kvinnliga jordbrukare och äldre manliga jordbrukare befinner sig i en liknande situation när det gäller syftet med stödet för förtidspensionering enligt artikel 10.1 i förordning nr 1257/1999. Stödet ges för att uppmuntra jordbrukarna, oavsett deras kön och hur många barn de har fostrat, att slutgiltigt och i förtid upphöra med deras jordbruk för att, i enlighet med vad som anges i punkt 24 i denna dom, bättre kunna säkerställa livskraften hos jordbruksföretagen. Jordbrukarna, såväl män som kvinnor, kan ansöka om ett sådant stöd såvida de, i enlighet med vad som anges i artikel 11.1 i förordningen, slutgiltigt har upphört med allt yrkesmässigt jordbruk efter att ha bedrivit jordbruk under de tio år som föregår överlåtelsen och vid överlåtelsen är minst 55 år gamla men ännu inte har uppnått den normala pensionsåldern.

31 Mot bakgrund härav skulle det strida mot unionsrätten och de allmänna unionsrättsliga principerna om likabehandling och icke-diskriminering om nämnda situationer behandlades olika utan att det fanns sakliga skäl härför. Enligt bestämmelserna i den aktuella medlemsstatens nationella pensionslagstiftning skiljer sig nämligen ”den normala pensionsåldern” i den mening som avses i artikel 11.1 andra strecksatsen i förordning nr 1257/1999 åt beroende på om den som ansöker om stöd för förtidspensionering från jordbruk är kvinna eller man och, när det gäller de kvinnliga sökande, beroende på hur många barn sökanden fostrat.

32 Unionsrätten och de allmänna unionsrättsliga principerna skulle i själva verket åsidosättas om det var tillåtet med en ofördelaktig behandling utan sakliga skäl av sökande av ett sådant stöd för förtidspensionering som på grund av sitt kön och, vad gäller kvinnliga sökande, det antal barn de fostrat hamnar i en kategori av jordbrukare som, enligt den nationella lagstiftningen, uppnår den normala pensionsåldern tidigare än de sökande som ingår i en annan kategori av jordbrukare. I så fall skulle de sökande som ingår i sistnämnda kategori ha en längre frist för att inge ansökan om stöd och därmed, utan att det fanns sakliga skäl härför, gynnas i förhållande till de jordbrukare som ingår i den förstnämnda kategorin. Villkoren för att beviljas stöd skulle nämligen vara mer restriktiva för jordbrukare i denna kategori, trots att det rör sig om samma typ av ansökan.

33 I det nationella målet medför den aktuella nationella lagstiftningen att en person såsom Blanka Soukupová – som upphör med sin jordbruksverksamhet vid en ålder som ligger mellan hennes normala pensionsålder enligt denna lagstiftning, vilken fastställs utifrån hennes kön och det antal barn hon fostrat, och den normala pensionsåldern för manliga jordbrukare enligt samma lagstiftning – inte kan beviljas stöd till förtidspensionering och följaktligen i resten av sitt liv endast har rätt till en ålderspension som understiger nämnda stöd, trots att en manlig jordbrukare som upphör med sin jordbruksverksamhet vid samma ålder kan åtnjuta ett sådant stöd under en period om sammanlagt femton år eller till och med sin sjuttiofemte födelsedag enligt vad som framgår av artikel 12.1 i förordning nr 1257/1999, varvid det ska göras avdrag för den ålderspension som utbetalas av den aktuella medlemsstaten.

34 I motsats till vad den tjeckiska och den polska regeringen anfört, finns det inte sakliga skäl för en sådan särbehandling som den som följer av den lagstiftning som är i fråga i det nationella målet. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 61 i sitt förslag till avgörande är det nämligen uppenbart att syftet med stöd till förtidspensionering från jordbruk som beviljas enligt förordning nr 1257/1999, det vill säga att åstadkomma en strukturell omvandling av jordbrukssektorn, kan uppnås utan att medlemsstaterna gör sig skyldiga till diskriminerande behandling.

35 Vad beträffar följderna av att principen om likabehandling har åsidosatts i en sådan situation som den som föreligger i det nationella målet följer det av fast rättspraxis att åsidosättandet, när diskriminering i strid med unionsrätten har konstaterats och så länge några bestämmelser för att undanröja diskrimineringen inte har antagits, endast kan avhjälpas genom att de som blivit ofördelaktigt behandlade tillerkänns samma förmåner som dem som gynnats (se dom av den 26 januari 1999 i mål C-18/95, Terhoeve, REG 1999, s. I-345, punkt 57, och av den 22 juni 2011 i mål C-399/09, Landtová, REU 2011, s. I-5573, punkt 51). Den person som blivit ofördelaktigt behandlad måste således sättas i samma situation som den person som åtnjutit den aktuella fördelen.

36 Mot bakgrund av samtliga ovannämnda överväganden ska den första och den andra frågan besvaras enligt följande. Det är inte förenligt med unionsrätten och de allmänna unionsrättsliga principerna om likabehandling och icke-diskriminering att ”den normala pensionsåldern” i den mening som avses i artikel 11.1 andra strecksatsen i förordning nr 1257/1999, med tillämpning av bestämmelserna i den berörda medlemsstatens nationella pensionslagstiftning om vilken ålder som krävs för att ha rätt till ålderspension, fastställs på olika sätt beroende på om det är en kvinna eller en man som söker stöd för förtidspensionering från jordbruk och, när det gäller kvinnliga sökande, beroende på hur många barn sökanden har fostrat.

Den tredje frågan

37 Mot bakgrund av svaret på den första och den andra frågan saknas anledning att besvara den hänskjutande domstolens tredje fråga.

Rättegångskostnader

38 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttranden till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

Det är inte förenligt med unionsrätten och de allmänna unionsrättsliga principerna om likabehandling och icke-diskriminering att ”den normala pensionsåldern” i den mening som avses i artikel 11.1 andra strecksatsen i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar, med tillämpning av bestämmelserna i den berörda medlemsstatens nationella pensionslagstiftning om vilken ålder som krävs för att ha rätt till ålderspension, fastställs på olika sätt beroende på om det är en kvinna eller en man som söker stöd för förtidspensionering från jordbruk och, när det gäller kvinnliga sökande, beroende på hur många barn sökanden har fostrat.

Underskrifter